

Csák Gyöngyi

MÜNCHHAUSEN

(XVI.)

Te még nem hagytál el, báróm,
egyetlen barátom, a nagy
megcsalattatások, válási drámák
közben végigasszisztáltad
leroskadásaim, beleláltál
szégyeneimbe, ha fél szemmel
sandítottam a megszokott
léleksarok felé, ahol évtizedek óta
nem untad még el a kíváncsi könyöklést;

mert láttam, ott állsz ugrásra készen,
hogy más minőséggel
töltsd meg szomorú estém,
ha vigaszra vágyva nyüszíték
újabb mítoszért, meséért.

Te nem hagytál el, barátom,
maradj velem a gyorsan burjánzó
kaméleon-ködben,
ne hagyd megszáradni a készülőt
agyam kíváncsi vásznán,
s miként a megszentelt ostyát
gyónáskor ezüstkelyhéből a pap,
mutasd meg teljes szépségében
nekem szánt szivárványodat!

Dunatükkör, 2018/1. [40. megjelenés]